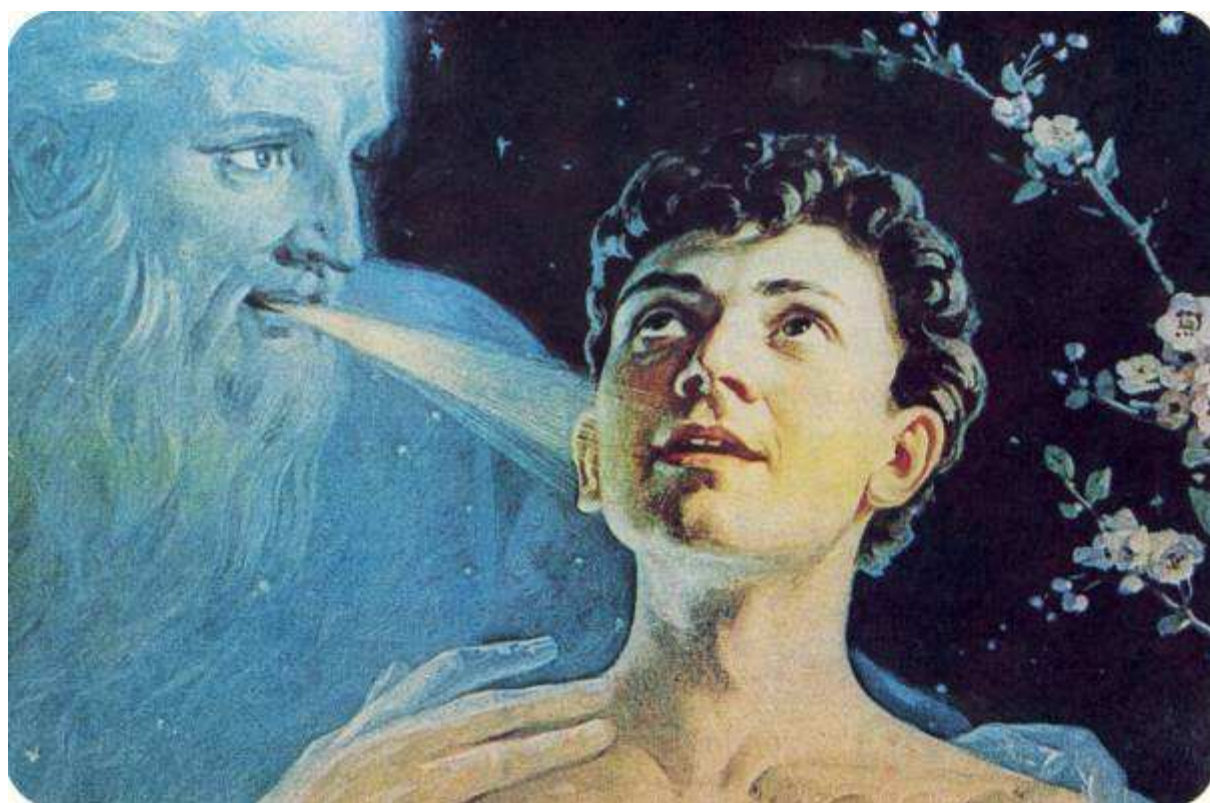

6. a 9. Boží přikázání: Nesesmilníš! Nepožádáš manželky svého bližního!

BOJUI A ZVÍTĚZÍŠ!

Podívej se, kdybych se tě tak najednou zeptal: Když dovede někdo vykonat něco opravdu těžkého, dovedou to mnozí lidé nebo jen někteří? Co bys mi na to odpověděl? Je to přece jasné: těžké věci dovede vykonat jen člověk silný. Silný především svou vůlí, aby překonal všechny překážky a aby jednal vždycky správně, i když je to někdy těžké. Ve svátosti biřmování se z tebe stal Kristův voják. Statečný voják má bojovat a vítězit, ať je to třeba sebe těžší. Pán Bůh to od tebe žádá pro tvoje vlastní dobro. A jistě tě přitom nenechá na holičkách: modli se o to, aby ti dal sílu k boji a tak aby ti pomohl zvítězit.

Šestým a devátým Božím přikázáním: „Nesesmilníš“ a „Nepožádáš manželky svého bližního“ na nás Pán Bůh žádá mravní čistotu, to znamená úctu k našemu tělu. Naše tělo se všemi svými údy a se všemi svými schopnostmi, jako jsou myšlení, vůle, zrak nebo sluch, je Boží dílo. Proto si máme svého těla vážit, jako si vážíme něčeho posvátného. Když však svého těla zneužíváme ke hříchu, stává se z něho nástroj, kterým urážíme Boha.

Naše tělo však není jen Božím obrazem. Při svatém křtu kněz rozkázal zlému duchu: „Vyjdi z něho, nečistý duchu, a dej místo Duchu svatému!“ A zlý duch, který nás ovládal následkem dědičného hříchu, nás na rozkaz Božího zástupce zanechal. V tu chvíli vešel do naší duše Duch svatý a vložil do ní zárodek Božího života milosti, Božské ctnosti víru, naději a lásku.

Svatý apoštol Pavel napsal křesťanům do Korintu: „Nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který přebývá ve vás?“ Při svatém křtu a ještě více při každém svatém přijímání se z nás stává jakoby živý kostel, živý svatostánek, ve kterém přebývá sám Bůh. Teď už chápeš, proč si máš svého těla tolik vážit, a také těla druhých lidí!

Ve třicetileté válce procházelo naší vlastní mnoho cizího nevěřícího vojska. Bezbožní vojáci na obrázku vnikli do kostela, opíjeli se tam, hráli karty, zničili posvátná roucha, polámali bohoslužebné předměty a tropili si z nich posměch. Do kostela dokonce přivedli i své koně a proměnili Boží dům v chlév. Zneuctili kostel. Podobně i ten, kdo si neváží svého nebo cizího těla, ničí a zneuctívá živý Boží chrám, příbytek Ducha svatého.

Máš si tedy svého těla vážit a nemáš ho zneuctívat. Svého těla si vážíme, když užíváme svých údů a svých smyslů podle Boží vůle. Pán Bůh chce, abychom své tělo slušně oblékali a neobnažovali je bez skutečné potřeby. Chce, abychom užívali svých údů a svých schopností na užitečné a dobré věci. Například ruce nám Pán Bůh dal na to, abychom jimi pracovali, abychom si hráli a spínali je k modlitbě. Neužívejme jich proto k tomu, abychom uráželi Boha.

I naše oči se mají kochat jen krásnými věcmi, kterými Pán Bůh ozdobil svět, jako jsou hory, řeky, lesy, louky, pestrobarevné květiny, východ nebo západ slunce, dobré divadlo, film, nové krajiny, tvář našich milých... a po smrti v nebi viděli Krista Pána a Pannu Marii. Naše oči nebyly stvořeny k tomu, aby se dívaly na neslušné obrazy, na špatné časopisy nebo filmy.

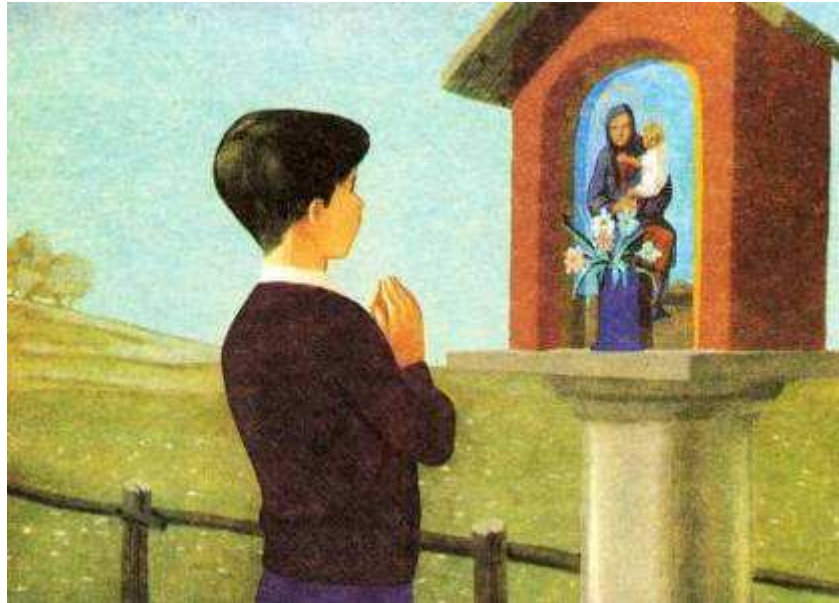
Sluch nám Pán Bůh dal k tomu, abychom slyšeli maminčin a tatínkův hlas, abychom slyšeli zpěv ptáčků, krásnou hudbu, abychom se naučili mnoha pěkným a užitečným věcem, a především abychom se naučili znát a milovat Pána Boha. Nemáme tedy poslouchat neslušné řeči: zneuctili bychom tím dar sluchu a znelíbili se tak Pánu Bohu, který nám sluch dal. Proto nikdy neposlouchej řeči neslušných kamarádů.

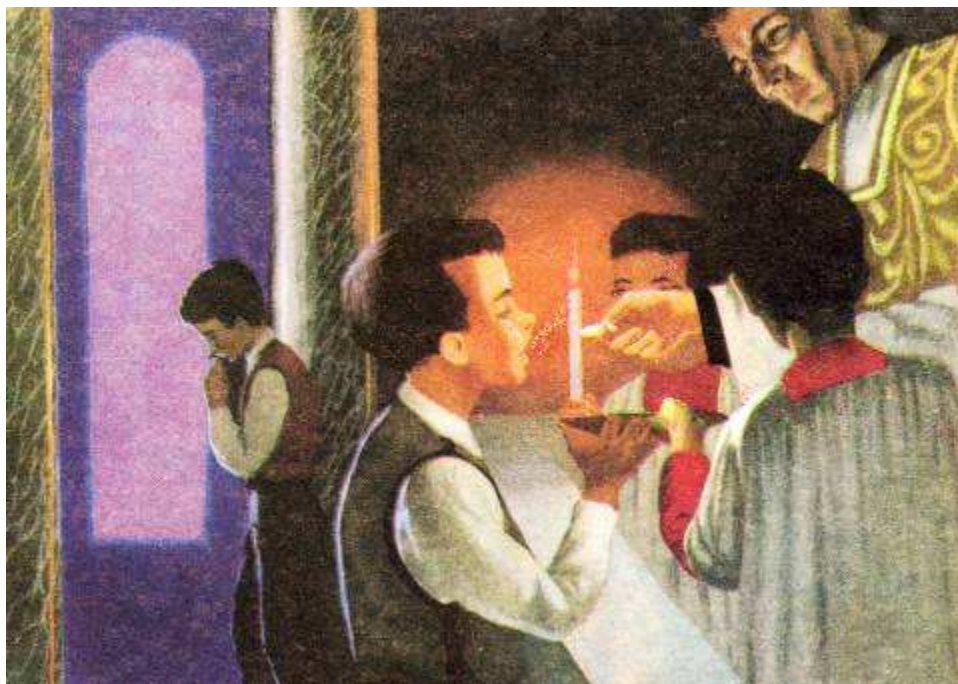
Pán Bůh nám dal řeč, abychom mohli druhým lidem vyjádřit své city a myšlenky. Řeči tedy nemáme používat k tomu, abychom vedli s kamarády neslušné řeči. Dávej pozor! Teď ti povím velmi důležitou věc: vysvětlení některých důvěrných věcí nežádej nikdy od kamarádů, kteří by tě snad učili špatným věcem; na takové věci se zeptej rodičů nebo kněze nebo jiných představených, kteří tě mají rádi a poučí tě správně.

Jeníka na obrázku obtěžuje celé hejno dotěrných much. On však se jen tak nedá a odhání je. Zrovna tak se máš zachovat vůči špatným myšlenkám a neslušným žádostem, když na tebe dotírají. Je totiž možno zhřešit i pouhými myšlenkami, když se jimi rádi zabýváme, místo abychom je hleděli zahnat.

Abychom se zachovali čistými, bez poskvrny na duši i na těle, musíme se především často a dobře modlit. Musíme z celého svého srdce milovat Ježíše Krista a svou nebeskou Matku, Pannu Marii. Bez boje si nelze čistotu zachovat; my však chceme bojovat a v tomto boji také zvítězíme. Máme přitom silné protivníky: své vlastní tělo se všemi jeho pudy a vášněmi, pak zlého ducha pokušitele. Kdo se modlí, zvítězí, kdo se nemodlí, podlehne.

Především však si navykni přistupovat často a dobře k svátostem, které nám zanechal Kristus Pán na posilu v tomto boji: Často a dobře se zpovídej, pokud možno vždycky u téhož kněze; často a dobře přijímej Nejsvětější svátost: je to chléb silných, sám Kristus Pán v této svátosti přijde k tobě, aby tě v boji posiloval.

Kromě toho se musíš chránit zlých příležitostí: zlých přátel a špatné společnosti, neslušného divadla a šatů, hlavně však zahálky. Zahálka je matka hříchů, říká přísloví. Práce a zájem o to, aby ses naučil mnoha pěkným věcem, zdravý život, veselé srdce tě uchrání mnohého nebezpečí. A přijde-li snad přece jednou na tebe pokušení udělat něco ohyzdného, braň se hned na samém začátku! Modli se, obrať své myšlenky na Pána Boha, pusť se s chutí do nějaké své oblíbené práce nebo hry a neposlouchej zlého pokušitele. Tak ho dojista zahanbíš.

Toto děvče bylo dvanáctileté a přece mělo tolik odvahy, že raději podstoupilo smrt, než aby se dopustilo hříchu. Je to svatá Marie Gorettiová, mučednice za mravní čistotu. Věděla, že je hřích daleko hroznější věc než sama smrt. Proto nepřivolila ke hříchu, ani když si tím mohla zachránit život. Teď je svatá a celý svět ji zná a obdivuje. Modli se k ní i ty, aby ti pomohla bojovat a zvítězit!

Patron mládeže svatý Alois na bočním oltáři Svaté Rodiny
v děkanském kostele svatého Vavřince v Náchodě